

1887-03-07

þÿ Á ± 0 Ä 1 0 ¬ Ä ¿ Å • ¿ ¼ ¿ , µ Ä 1 0 ¿ Í
þÿ £ Å ¼ ² ¿ Å » ¬ ¿ Å Ä · Â š Í À Á ¿ Å : ã Å ½
þÿ ~ ' . 1 9 / 3 œ ± Á Ä ¬ ¿ Å 8 7 . (Á ¿ µ ´ Á

þÿ • Á µ Å ½ · Ä 1 0 ì Á ì ³ Á ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8039>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γεωμια

Νομ. Συμβ.
S. Brown
Λαριναια
Διπ. Έργα
Οδ. Διπτυς

Αχ. Λιασιδης
Λευκαρια
Κοφίνου
F. Wapken
Προϊοντα
Δ. Ήλιοιδης
Ακροντα
Λιχεριώνα
Σ. Εμφιεστις
Ευπαιδευση
Ραφος ✓
Λεμεσος
Καρπασια
W. Collyer
Ahmet Raschid

COOP
Χεωρχια
Εμποριο

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΣΥΜ-
ΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

Συνεδρίασις θ'. 19)3 Μαρτίου 87.

(Προεδρεία Ουάρρεν).

Ο κ. Πράουν υποβάλλει τὸ περὶ
στρώσεως ὁδῶν τινῶν ἐν τῷ διαμερίσμα-
τι Λάρνακος νομοσχέδιον.

Λιασιδης. Δὲν ἐγείρομαι ὅπως ἀντι-
στῶ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ἀλλ' ἵνα ζητήσω
πρὸ τῆς ἀναγνώσεως ἐξηγήσεις τινὰς πα-
ρὰ τοῦ ἐντίμου ἀρχιμηχανικοῦ τοῦ εἰσα-
γαγόντος τὸ νομοσχέδιον. Σκοπὸς βεβαί-
ως τοῦ νομοσχεδίου εἶνε ἡ δι' ἀμαξίτης
ὁδοῦ σύνδεσις ἄνω καὶ κάτω Λευκάρων
μετὰ τῆς Κοφίνου καὶ τοῦτο πρὸς τὸν
σκοπὸν διὰ νὰ συνδεθῶσι τὰ χωρία ταυ-
τὰ μετὰ τῆς πόλεως Λάρνακος. Ἀλλὰ
πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται βεβαίως ἀμαξίτη
ὁδὸς ἀπὸ Κοφίνου εἰς Λάρνακα, καὶ θὰ
παρακαλέσω τὸν ἐντίμον ἀρχιμηχανικὸν
νὰ εἴπῃ ἂν ὑπέβαλεν εἰς τὴν κυβέρνησιν
σχέδιον τοιαύτης ὁδοῦ καὶ ἂν ἡ κυβέρνη-
σις ἀπεφάσισε τὴν στρώσιν, διότι ἄνευ
τούτου δηλ. τῆς στρώσεως ἀμαξίτης ὁ-
δοῦ ἀπὸ Κοφίνου εἰς Λάρνακα ἡ σύνδε-
σις τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Λευκάρων εἰς Κοφίνου
ἀποβαίνει ἀλυσιτελής· σπουδαῖον ποσὸν
θὰ καταναλωθῇ εἰς στρώσιν τῆς ὁδοῦ
ταύτης καὶ θὰ ὑποστῶσιν ἀνωφελῶς τὸ
βῆρας τὸ ταμεῖον τῆς νήσου καὶ οἱ κά-
τοιχοι τῶν Λευκάρων. Ἐὰν ἡ κυβέρνη-
σις δὲν ἀποφασίστῃ τὴν στρώσιν ὁδοῦ ἀπὸ
Κοφίνου εἰς Λάρνακα εἴτε κατὰ τὸ τρέ-
χον ἔτος εἴτε κατὰ τὸ ἐπίδιν τοῦλάχιστον
διὰ δαπάνης τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ
περιμένει ὅπως τὰ ἀπὸ Κοφίνου εἰς Λάρ-
νακα χωρία ζητήσωσι νὰ λάβωσι μέρος

Φωνὴ τῆς Κύπρου
7)19/3/1887

εις τὴν δαπάνην, τότε οὐδέποτε ἐν τῇ
καθ' ἡμᾶς τοῦλάχιστον ἐποχῇ θὰ στρω-
θῇ ποιαύτη ὁδὸς, διότι οἱ τῶν χωρίων ἐ-
κείνων κάτοικοι ἔφθασαν εἰς τὸ κατακό-
ρυφον τῆς πτωχείας καὶ ἀπαιτοῦνται πολ-
λῶν χρόνων καλὰ εἰσοδία καὶ περιστά-
τικὰ ἔκτακτα ὄπω; ἀπαλλαγῶσι τῶν βα-
ρέων αὐτῶν ὑποχρεώσεων καὶ δυναθῶσι
να δαπανήσωσιν εἰς στρώσεις ὁδῶν. Βλέ-
πων λοιπὸν ἔτι ἄνευ ὀριστικῆς ἀποφάσε-
ως τῆς κυβερνήσεως τοῦ συνδέσαι δι' ἀ-
μεξίτης ὁδοῦ τὸ χωρίον Κοφίνου μετὰ
τῆς πόλεως Λάρνακος τὸ ὑπὸ συζήτησιν
νομοσχέδιον θὰ ἀποβῇ ἄσκοπον καὶ ὅλως
ἀνωφελές διὰ τοὺς καταίκοις Λευκάρων,
ἠγγέλθη ὅπως ζητήσω παρὰ τοῦ ἐντίμου
ἀρχιμηχανικοῦ ἐξηγήσεις τῶν σκέψεων
καὶ ἀποφάσεων τῆς κυβερνήσεως.

Οδάρριν. Ἐάν μοῦ ἐπιτρέψῃ τὸ ἐντι-
μον προλαῆσαν μέλος θὰ ἀπαντήσω
ἐγὼ εἰς βυας πληροφορίας ἐζήτησε πα-
ρὰ τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ. Ἡ στρώσις οδοῦ
ἀπὸ Λάρνακα εἰς Κοφίνον ἢ ἐγγύς τῆς
Κοφίνου εἶνε ὑπὸ τὴν σκέψιν τῆς Κυβερ-
νήσεως καὶ δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὅτι ὡς
φρονῶ ἢ ἀμαξιτὴ ὁδὸς τῆς τε Λάρνακος
καὶ Λευκάρων διὰ Κοφίνου θὰ ἀρχίσῃ
ἀμφοτέρωθεν κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, ἀλ-
λ' ἐπειδὴ καὶ ὁ ἀπὸ Λευκάρων δρόμος
εἶνε βουνώδης καὶ ἀπότομος ἴσως αὐτοῦ
ἢ στρώσις θὰ ἀρχίσῃ πρότερον.

Εἶτα ἀναγνωσθέντος τοῦ νομοσχεδίου
ἐπιψηφίζεται καὶ ἡ συνεδρίασις ἀναβάλλ-
λεται μέχρι τῆς 8 Μαρτίου.

Συνεδρίασις τ. 24) 8 Μαρτ. 87.

(Προεδρεῖα Ἀρμοστοῦ).

Ἄπαντῶν δ κ. Ἀρχιεπιστοῦ εἰς τὴν
τοῦ κ. Διασίδου ἐπερώτησιν εἶπεν ὅτι ἡ
παραγωγή τῶν γεννημάτων κατὰ τὸ 86
ἦτο, σίτος 1,504,008 κοιλὰ, κριθὴ 1,
684,820 κοιλὰ, ὄροβος 110,630, κο-
κόνι 1,069,284 δκ., καρύδι 610,130
κουκκία 1,783,670 δλ., κρασί μαῦρο
13,400,000 δκ. καὶ κουμυνδάρια 600,
000 δκ. ὡς ἑγγιστα.

Ἡ δὲ ἐξαγωγή κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἦ-
το, σταρίς 507,62 δκ. κουκούλια 22,
712 δκ. χαροῦπια 109,273 καντάρια,
μαλλζὰ 170,701 δκ. λινόσπορος 140,
744 δκ.

Ὁ κ. Νικολαΐδης καταθέτει ἀναφορὰν
τῶν κατοίκων τῶν χωρίων Ἀκροῦντας
καὶ Λιγιρώνας παραπονουμένων ὅτι ὁ
κωμοδίκης Καλὸς χωρίου ἀνήγγειλεν
αὐτοῖς ὅτι τοῦ λοιποῦ τοῖς ἀπαγορεύεται
ἡ ἐξυλευσις, ἡ βοσκή κτλ. ἀπὸ τῶν περὶ
αὐτῶν δάσος.

Τὸ ζήτημα εἶνε ἢ τοῦ κ. Ἐμφιετζί
πρότασις ὅπως αὐξηθῆ ἢ εἰς τὰ σχολεῖα
τῆς νήσου χορηγουμένη κυβερν. βοήθεια.
~~Ἐμφιετζίς.~~ Ἐχω τὴν πεποίθησιν ὅτι
τὸ Συμβούλιον τοῦτο μεγίστην σπουδαιό-
τητα ἀποδίδει εἰς τὴν δημ. ἐκπαιδευσιν.
Τούτου ἕνεκα ἔλαβον τὸ θάρρος νὰ ὑπο-
βάλλω τὴν ἐπικειμένην πρότασιν μου ἀπο-
βλέπουσαν εἰς τὴν κατεπειγόντως ἐπαύ-
ξησιν τῆς ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως διὰ
τὴν παιδείαν ἐν μέτρῳ τινὶ ἀναλόγῳ πρὸς
τὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπαύξησιν τῶν
σχολείων τῆς νήσου, ἅτινα, καθ' ὅσον
ἀφορᾷ τὰ ἑλληνικὰ δημοτικὰ σχολεῖα
τοῦλάχιστον, ἐν διαστήματι 3. ἐτῶν ἀπὸ
1880 ὑπερέβησαν ἑὰ 200. Ὅπως ἐξα-
σφαλισθῆ ἢ συντήρησις τοσούτων δημοτ.
σχολείων, ἐνθαρρύνθῃ δὲ καὶ ἡ περαιτέ-
ρω αὐξήσις καὶ βελτιώσεις αὐτῶν, ἀνάγ-
κη πάντως ἔπωσ ἢ χρηματικὴ ἐπιχορη-
γήσις αὐξηθῆ διὰ νὰ μὴ καταστῆ ἀνε-
παρκής δι' ὃν σκοπὸν αὕτη δίδεται. Διὰ
ταῦτα παρακαλῶ τὸ συμβούλιον νὰ ὑπο-
στηρίξῃ τὴν πρότασιν μου.

Οὐάρρεν. Τὸ ζήτημα τῆς βοήθειας
τῶν σχολείων εἶνε ζήτημα ὅπερ μεγάλως
ἀρεῖλχυσε τὴν προσοχὴν τῆς κυβερνήσε-
ως. Αἱ βελτιώσεις τῶν σχολείων ὑπῆρξαν
ἀξιοσημεῖωτοι καὶ λαὸν εὐχάριστον εἶνε
ὅτι καὶ οἱ κάτοικοι ἀντεπεκρίθησαν μὲ
τρόπον οὐσιωδέστατον εἰς τὴν βοήθειαν
τῆς κυβερνήσεως. Οὐχὶ μόνον ὁ ἀριθμὸς
τῶν σχολείων ἠξήσεν ἀλλὰ καὶ τῶν
μαθητῶν. Νέα σχολεῖα ἐκτίσθησαν εἰς
μέρη ὅπου δὲν ὑπῆρχον καὶ δὲν ὑπάρχει
λόγος νὰ πιστεύσω ὅτι ὁ παρῶν ἀριθμὸς
τῶν σχολείων ἔφθασεν εἰς τὸν ἀνώτατον
ὅρον. Κατὰ τὸ 1880—81 ἐδόθη ὑπὸ τῆς
κυβερνήσεως βοήθεια 1500 λ. κατὰ
τὸ 82—83 λ. 2,000· κατὰ 84—85 λ.
3,000. Εἶνε πρόδηλον ὅτι ἡ Κυβέρνη-
σις ἔπραξε πᾶν ὅτι ἠδύνατο. Πραδὸν λοι-
πὸν 3,000 λιρῶν διὰ πληθυσμὸν ὡς τὸν
τῆς Κύπρου δὲν δύναται ἢ νὰ θεωρηθῆ
πολύ γενναϊόδωρος συνδρομή. Εἰς τὰ ἑλ-
ληνικὰ σχολεῖα δίδονται 2,250 λίραι,
ποσὸν ἀρκετὰ καλὸν εἰς τὴν μάλιαν ἀνα-
λογισθῶμεν ὅτι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν οὐδὲν

Φωνὴ τῆς Κύπρου
7)19/3/1887

ελάμβανον. Ἐπειτα τὸ συμβούλιον γνώ-
ριζει πόσον πρέπει νὰ σπουδάσωμεν τὴν
οἰκονομίαν ὥστε τὴν πρότασιν ταύτην
θεωρῶ ὡς ἔκφρασιν γνώμης. Δὲν πιστεύω
νὰ ὑποφέρουν τὰ σχολεῖα μὴ αὐξανομέ-
νης τῆς κυβερνητικῆς βοήθειας κατὰ τὸ
προσεχὲς ἔτος.

Νικολαΐδης. Ἄς μοι συγχωρηθῆ νὰ
εἶπω κάτῳ ὀλίγα περὶ ὧν ὁ κ. Οὐάρ-
ρεν ἔλεξεν. Ὁμολογῶ, ὅτι ἡ κοινὸμάθεια
ἐξηπλήθη ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς
καὶ διεδόθη σχεδὸν ἀνά πάσαν τὴν νῆσον
κατὰ τὸ προφητικὸν «ἔως οὐ διδαχθῶσι
πολλοὶ καὶ πληθυνθῆ ἡ γνώσις». Ἐπει-
τινας παρατηρήσεις ἴσως ἡδυνάμην νὰ
φέρω περὶ τοῦ ποιοῦ τῆς κοινομαθείας
ταύτης. Δέδοται μοι νὰ ἀμφιβέλλω, ὅτι
ἡ παράδος δὲν εἶνε ἀναλογος ὡς πρὸς τὴν
συνδρομὴν τῆς κυβερνήσεως, οὔτε πρὸς
τὴν συνδρομὴν τῶν χωρικῶν, οὔτε πρὸς
τὴν ἐπιθυμίαν ἡμῶν. Ἀλλὰ τοῦτο οὐδὲν
πρόκειται σήμερον, πρόκειται νὰ ὑποστη-
ρίξω τὰν προτεινόμενα 500—1000 λίβρας

εἰς βοήθειαν τῶν σχολείων τῆς νήσου.
Γενναῖα τῶ ὄντι ἡ μέχρι τοῦδε συνδρο-
μὴ τῆς Κυβερνήσεως, γενναϊότερα εἰς τὴν
συνδρομὴν καὶ τὴν προθυμίαν τῶν νησιωτῶν.
Δυστυχῶς ὁμοίως ἡ προθυμία αὕτη δεη-
μέραι ἀνακαλύπτεται ἀνεπαρκῆς ἕνεκα
τῆς ἐπιβλαπτοῦς πενίας εἰς πλείστα χω-
ρία τὰ σχολεῖα ἐκλείσθησαν διὰ τὴν ἀνε-
πάρκειαν τῶν πόρων τῶν, πολλὰ ἀκόμη
θα κλείσθοῦν καὶ ἄλλα δὲν θὰ ἀνοίξωσι
ποτέ. Δύναμαι νὰ φέρω ὡς παράδειγμα
τὴν ἐπαρχίαν Πάφου, δὲν ἡμιλίω περὶ
τῆς ἐπαρχίας Λεμεσοῦ ὅπου οἱ ἄνθρω-
ποι καὶ πᾶσι εἰσὶν εὐδαιμονέστεροι ὡς ἡμιλίω
περὶ τῶν δυστυχῶν διαμερισμάτων Πά-
φου καὶ Καρπασίας. Γνωρίζετε ὅτι ὅταν

Φωνὴ τῆς Κύπρου

7)19/3/1887

τις πεινᾶ δὲν ἔχει καὶ διάθεσιν νὰ μάθῃ γράμματα· ὀφείλει πρῶτον νὰ χορτάσῃ καὶ ἔπειτα νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῶν γραμμάτων· ἀλλ' εἰς τὰ μέρη ταῦτα ὄχι μόνον δὲν χορτάνει, ἀλλ' οὔτε νὰ φάγῃ ἔχει. Ἀνέγνωσα ἐπιστολὴν ἐκ Πάφου λέγουσαν· ἐπὶ Καρπάσιον Ἰσως ἔχει χόρτα καὶ τρώγει, ἢ Πάφος δὲν ὄχι. Πῶς δύνανται οἱ Πάφιοι καὶ Καρπάσιοι νὰ δώσωσι τὴν συνδρομὴν τῶν εἰς τὰ σχολεῖα· τὸ σελίνιον ἢ τὸ δισέλινον ὅπερ ὀφείλουσι διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, ὀφείλουσι πρῶτον εἰς τὸν στόμαχόν των. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὄχι ὑπόνοιαι ἀλλὰ βεβαιότητες ὑπάρχουν ὅτι εἰς τὰ δύο ταῦτα διχμερίσματα τὰ σχολεῖα δὲν θὰ τύχῃσι τῆς συνδρομῆς τῶν ἰδιωτῶν καὶ ἔπειδὴ οἱ πτωχοὶ δὲν θὰ δυνήθωσι νὰ συντηρήσωσιν αὐτὰ, διὰ τοῦτο ὑποστηρίζω τὴν πρότασιν τοῦ κ. Ἐμφιετζίη.

Κόλλυερ. Εἶνε λυπηρὸν ὅτι εἰς ζήτημα ὅπερ οὐδεμία διαφώνησις ὑπέρχει, νὰ ὑπάρχῃ διάστασις γνώμων. Δυστυχῶς ἡ πρότασις τοῦ κ. Ἐμφιετζίη συνιτάχθη οὕτως ὥστε νὰ μὴ συμφωνήσωμεν εἰς αὐτήν. Λέγων ταῦτα δὲν ἐννοῶ νὰ παρεξηγηθῶ ὡς ἐξετάζων τὸ ζήτημα ἐλαφρῶς· καλλίστη γινώριζω τὴν ὀφείλειαν τῆς παιδείας καὶ τὴν ἀναγκαιότητα αὐτῆς. Συμφωνῶ ἐπίσης εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ δίδηται ὀπὸ τῆς κυβερνήσεως βοήθεια διὰ τὴν δημοτ. ἐκπαίδευσιν, καὶ ἐὰν ἡ πρότασις αὕτη συνετάττετο μὲ πλεόν γενικὰς λέξεις, ὅλοι θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ὑποστηρίξωμεν αὐτήν. Τὸ ἀρθρον 24 τοῦ Β. Δ. λέγει ὅτι οὐδὲν ψήφισμα θὰ προτείνεται πρὸς αὐξήσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκτὸς τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ. Πέποιθα λοιπὸν ὅτι τὸ Συμβούλιον τοῦτο θὰ θεωρήσῃ τὴν πρότασιν ταύτην ὡς ἔκφρασιν γνώμης καὶ οὐχὶ ὡς ἀπαιτοῦσαν τὸ κοσθὸν τοῦτο. Ἡ πρότασις ἔπρεπε νὰ λέγῃ ὡς ἑξῆς: «Ἀμβανόμενου ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σχολείων καὶ τῶν αὐξανόμενων αἰτήσεων βοήθειας διὰ τὴν δημοτ. ἐκπαίδευσιν ἐπιναγκαστικῶς εἶνε ὅπως ἡ κυβέρνησις αὐξήσῃ τὴν ἐπιχορήγησιν τῆς ὀπέτε τοῦτο τῆς εἶνε δυνατόν». Εἰς τοιαύτην πρότασιν ὅλοι θὰ συνεφωνήσωμεν, ἀλλ' ἐν τῇ πα-

ρούση αὐτῆς μορφῆ δὲν δυνάμεθα νὰ συναινεσωμεν.

Ρασιήτ εω. Θὰ εἶπω κάγώ ὀλίγα τι-
νά. Πᾶσα κυβέρνησις καὶ πᾶν ἔθνος πα-
ρέχει μεγάλας βοηθείας εἰς τὴν ἐκπαί-
δευσιν, διότι τὰ πλεονεκτήματα καὶ αἱ
ὠφέλειαι αὐτῆς κατέστησαν τὸν κόσμον
εὐδαίμονα. Μόνη ἡ παιδεία εἶνε ἣτις ἔ-
φερον εἰς ὑπαρξιν ἐκάστην ἐπιστήμην, ἐ-
κάστην τέχνην, ἐκάστην ἐφεύρεσιν· ἄνευ
τῆς παιδείας οὐδεμία βιομηχανία θὰ εὐ-
ρίσκετο εἰς τὸν παρόντα βαθμὸν. Διὰ τῆς
προόδου τῆς παιδείας ἕκαστον ἄτομον ποι-
εῖ ἐν βῆμα πρὸς τὰ ἔμπροσ, πρὸς τὴν
ἀνθρωπότητα· τιθέμενός τις εἰς τὸ σχο-
λεῖον· προάγεται καὶ καθίσταται ὄν εὐδαί-
μον. Ἡ νῆσος ἡμῶν εὐρίσκετο ἐπὶ πο-
λὸν καιρὸν εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἀμαθείας·
τελευταίως σπουδιότης τις ἐδέθη εἰς τὸ
ζήτημα τοῦτο καὶ ἤδη δύνανται τις νὰ εὐ-
ρη πολλοὺς γινώσκοντας ἀνέγνωσιν καὶ
γραφήν, περιπλέον δὲ καὶ νὰ ἐκτιμῶσι
τὴν παιδείαν· ἰδοὺ ὁ καρπὸς τῆς βοηθεί-
ας ἣν ἡ κυβέρνησις παρέχει εἰς τὸ ζήτη-
μα τοῦτο. Πάντοτε θέτομεν τὰς ἐλπίδας
καὶ προσδοκίας ἡμῶν εἰς τὴν κυβέρνησιν,
καὶ δι' αὐτὸν τοῦτον τὸν λόγον ὁ ἐντιμὸς
βουλευτῆς Λάρνακος προὔτεινε τοιαύτην
πρότασιν. Καλλίστα γινώσκομεν ὅτι οἱ
κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι δὲν ἀποβλέπου-
σιν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἑλαφρῶς, ἀλλὰ
τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ συμφωνήσωσι μεθ'
ἡμῶν, ὡς ἐλέχθη πρὸ ὀλίγου, μᾶς ἔφε-
ρον εἰς ἀπογοήτευσιν. Ἐὰν ἡ πρότασις
αὕτη δὲν γίνῃ κραδεκτῆ, ἡ ἐκπαίδευσις
ἣν ἀπέκτησεν ἡ νεολαία τῆς νῆσου θ' ἀ-
πολεσθῆ. Δὲν νομίζω ἀναγκαῖον νὰ εἰσελ-
θῶ εἰς τὰς λεπτομερείας καθόσον αὐταὶ
ἐξηγήθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Νικολαΐδου καὶ
ἐκτὸς τούτου θὰ ἐπεξετινέτω ἐπὶ πολὺ ἡ
συζήτησις. Διὰ τοῦτο ἐπικαλούμεθα τὴν
ἐθνολογὴν σκέψιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ
δὲν ἀμφισβῆλομεν ὅτι τὰ ἐπίσημα μέλη
θὰ ὑποστηρίξωσι τὴν πρότασιν ὅπως τὸ
ἀποτέλεσμα ἢ ἐπιτυχὲς καὶ ὅτι ἡ Κυβέρ-
νησις δὲν θέλει στερῆσαι τὴν νεολαίαν
τοῦ τόκου τῶν πλεονεκτημάτων τῆς παι-
δείας.

(ἀκολουθεῖ)

Φωνὴ τῆς Κύπρου
7/19/3/1887